

ABONAMENTUL.

Un an 80 cor. (60 lei)

1/2 an 40 „ (30 lei)

1/4 an 20 „ (15 lei)

O lună 7 „ (5 lei)

Un nr. 30 fil. (25 bani)

□ □

Unirea

ZIAR NAȚIONAL — APARE ZILNIC.

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 1 cor., a doua
și a treia oară 80 fil.

Manuscrite sunt a se
trimite la Redacția
„UNIRII” Blaj.

□ □

Majestatea Sa

Regina Maria a plecat în străinătate, să sprijinească și cu graiul viu, interesele României, la conferința de pace.

La Paris a fost întâmpinată cu onoruri militare, cu imnul regal român; a fost centru admirației și al entuziasmului celui mai călduros.

Marile ziare parisiene se întrec, aducându-i elogii, accentuând că Franța nu va uita niciodată jertfele ce le-a adus România, în o vreme când pumnul teutonic izbiă în porțile Verdun-ului, iar Rusia se prăbușise, ca un colos neputincios, sprijinit pe picioare de lut.

Dragostea și admirația ce România a avut-o totdeauna față de Franța e cunoscută prea bine; rândul Franței acum să trateze, cu aceeași dragoste, pe sora ei mai mică și înstrăinată, dela gurile Dunării. Să-i întindă mâna, să-i șteargă lacrimile, s'o facă să-și uite suferințele, ridicându-se mai mândră și mai puternică, după atâtea jertfe, ca o adevărată Sentinelă Romană, la poarta orientului barbar.

Cuvântul vrăjit al Reginei va face minuni, pretutindeni, și va înduplecă și pe puținii șovăitori, cari ar mai sta la îndoială!

El va răsună sonor și răspicat, ca acela al unei mame duioase, ce-și jertfește totul, pentru ca să-și vadă odrasla mândră și fericită.

El va răsună la Paris, la Londra și aiurea.

Și nu va rămâne fără ecou, aici acest cuvânt e spus în numele milioanei îngenuchiate; în numele suferințelor de veacuri și al dorului de libertate, pe care nici o putere din lume nu mai e în stare să-l suprimă.

Al.

□ □ □

Un interview

al M. S. Regina României

— Acordat ziarului

„Le Petit Parisien”. —

Paris 22 Februarie. — Un redactor al ziarului „Petit Parisien”, care a fost primit în audiență de Regina României, comunică următoarele nobile declarații ce i-le-a făcut Suverana: „Am avut totdeauna încredere în cauza aliaților. Am fost sigură de victoria finală a Antantei; această siguranță n-am pierdut-o nici în momentele cele mai critice. Am suferit totuși mult; alta în locul meu s'ar fi îndoit uneori. Eu însă sunt tenace. Am petrecut ceasuri grozave, întâia oară când rușii au depus armele. Din fericire, soldații români le-au luat locul, luptându-se ca niște eroi. Mai târziu când a fost vorba de retragere, de pace inevitabilă, multă vreme n'am voit să cred. De fapt însă eram izolați, părăsiți. Știți la cine am găsit îmbărbătare? La soldații noștri răniți.

Văzându-mă abătută, ei îmi spuneau: Majestate, suntem cu D-Voastră, vom muri pentru D-Voastră, pentru România. Nu vrem să plângerem.

La sfârșitul convorbirii Regina a comunicat ziaristului intenția de a vizita regiunile franceze devastate, adăugând în urmă:

„Stau aici numai câteva zile, căci mă duc la Londra pentru educația fiului meu. Mă voi întoarce însă prin Paris. Nu mă voi opri totuși aici. Când ai suferit atâta, inima nu poate trăi decât împărțind alte suferințe. Doresc să vizitez regiunile D-voastră devastate de inamic, cum și câmpurile D-voastră de luptă. Vreau să văd Verdun-ul și să plâng pe mormintele soldaților D-voastră.

(„Viitorul”).

Preoți! Învățători!
răspândiți „UNIREA
POPORULUI” prin-
tre săteni.

Ne cheamă stânta datorință!

După veacuri de urgie și cumplite suferințe, pe cari vitregia vremilor le-a revărsat din abundență, în decursul vremilor, peste poporul românesc, azi — cu ajutorul celui de sus putem saluta în plină fericire sufletească ziua binecuvântată a unirii întreg neamului românesc, când uniți într'un singur sceptru dela Nistru până la Tisa ne simțim stăpânii pământului românesc.

Veacuri de-arândul am fost robi pe pământul nostru, udat și îngrășat de sângele strămoșilor și părinților noștri și veacuri de-arândul am fost umiliți mucenici ai gleei muncită cu truda și sudoarea noastră, ca roada îmbelsugată să o culeagă veneticii pripășiți din voia sorții peste pământul românesc.

Ei au fost opresorii noștri de veacuri, veniți aici de pe stepile sălbatice ale Asiei, cu puterea pumnului, sufocând în noi dorința după libertate și strigătul după dreptate.

Dar după o milenară stăpânire, clădită pe minciună și nedreptate — azi mulțumită marilor puteri din apus, cari au ridicat arma, în numele libertății tuturor popoarelor, și grație baionetei legendare a borobanțului român, hidra cea cu 7 capete e strivită fără cruțare de puterea nebiruită a dreptății, făcând să triumfe cauza civilizației omenești și a libertății tuturor popoarelor.

Abea suntem trecuți peste ceea ce dintăiu clipe, de o neînchipuită fericire sufletească, care s'a înstăpânit peste noi în aceste zile mari, de o divină splendoare pentru neamul românesc, când din nou avem durerea să încreștăm la răbojul suferințelor noastre din trecut — noi suferințe, cari sa revarsă iarăși din belșug peste o parte a neamului românesc.

Din Banat, Bihor, Sătmar, Sălaj și părțile românești din Țara ungurească, ne vin știri revoltătoare, despre atrocitățile de o

barbarie hunică, comise de hoardele asiatice însetate după sângele nostru românesc. Frații noștri din acelea ținuturi strigă după ajutorul nostru în plină desperare și aerul e plin de vaele și strigătele lor — și noi stăm privitori ca la teatru cu mâinile încrucișate în fața acestor svârcoliri ale hidrei strivite și nu răsbunăm sângele vărsat din belșug?

Considerații de ordin superior opresc armata română să stea cu arma la picior la linia demarcațională impusă de vremelnice împrejurări — dar nimic nu va putea opri, ca armata noastră ardeleană, să nu sară în ajutorul fraților, cari strigă, sugrumați de hidra înveninată, ea strivindu-o cu toată puterea brațului românesc, să-i mântuiască de peire. Am comite cea mai mare nedreptate față de frații noștri, cari gem sub călcăiul barbar, dacă nu am sări toți ca unul, când glasul lor înăbușit în sânge plin de desperare străbate până la noi.

Ni-e în recentă memorie icoana funebră dela Josikafalva și mâna de cenușă, care a împărsiat-o vântul în cele patru părți ale pământului românesc strigă răsbunare asupra călăilor ucigași.

Istoria se repetă și în alte părți prin Sătmar, Sălaj, Bihor, Ciucea și Bologa, și acum mai nou la Șiria — locul de tristă amintire, unde odată a fost umilită trufia neroadă a Maghiarilor, bestii însetate de sânge românesc, deslănțue o înflătoare vărsare de sânge a celor mai aleși frați ai noștri din Șiria ca să se desfate în țipetele de groază ale femeilor, moșnegilor și copilașilor, cari mor nevinovați.

Nu mai putem înăbuși în suflete revolta, care ne stăpânește în aceste momente sguduitoare și cercăm să calmăm sufletul nostru tulburat de aceste vedenii sinistre, dar cerem cu toată insistința, să se ia cele mai severe măsuri de retorziune față de Maghiarii, cari trăsese în cea mai deplină siguranță printre noi, apărați de scutul

baionetei românești și bucurându-se de cea mai deplină libertate, pe când în aceeași vreme frații lor de sânge, schingiue, maltratează și omoară fără nici o vină moșnegi neputincioși, femei neajutorate și copilași nevinovați. Sângele nevinovat al fraților noștri strigă răsbunare.

Nu mai putem ezita nici un moment, pe toți deopotrivă *ne cheamă sfânta datorință*. Să ne facem vrednici de măreția zilelor, cari le trăim!

I. Pop de Zăicani.

Preoții și învățătorii noștri.

de inv. Marian Sasu.

Invățătorii noștri au fost aceia, oari zi de zi, an de an au învățat pe tinerele odrasle ale neamului carte și alte lucruri bune, frumoase și folositoare, ba chiar necesare omului în viața sa din ziua de astăzi. Invățătorii noștri au fost aceia, cari au sădit zi de zi în inimile fragede ale copilașilor de școală iubirea de neam, lege și moșia strămoșească, aceste sfinte trei clenodii pentru păstrarea cărora s'au scurs atâtea lacrimi și s'a vărsat atâtea sânge românesc...

Prin învățăturile aceste continue, prin exemplele, sfaturile și îndemnul dese ale învățătorilor noștri, micii copilași de sub conducerea lor din mărginiți și nepricepuți ce erau s'au deșteptat și luminat, s'au făcut adecă *oameni*, cari vor ști cum au și trebuie să se poarte și să trăiască în viața aceasta, care pretinde atâtea lucruri dela noi oamenii. Prin munca aceasta, învățătorii au pus *bază* la cultura și emanciparea poporului nostru. Pe baza întemeiată de învățătorii noștri putem zice, că s'a clădit întreagă economia noastră națională din ziua de astăzi.

În munca nobilă și măreață de luminători ai poporului, învățătorii au fost ajutați și sprijiniți de bravii noștri preoți. Da, pentru că aceștia, în calitate de *directori școlari și cateheți*, au promovat și amplificat cele învățate și propuse în școală de către învățători. Mai mult; preoții noștri au învățat mai departe poporul ieșit din școală de sub mâna învățătorilor. În sf. biserică din ușa altarului ori de pe amvon, pe cum și la diverse funcțiuni sacre, preoții au predicat poporului cuvântul Domnului, plin de învățături sfinte și adevăruri eterne. Prin aceasta, preoții noștri au ținut încontinuu poporul legat de legea noastră creștină românească. Imprejurării acesteia este de a se mulțumi, că poporul nostru

deși asuprit, năcăjit și ispitit la tot pasul de unii și alții străini de neamul și legea noastră românească, zic, în genere a rămas același: bun, moral și ascultător de mai marii săi.

Harnicii noștri preoți și învățători, în zelul și dragostea lor cea mare față de neam, nu s'au mărginit numai la cele învățate și spuse în biserică și în școală. Ei și afară de aceste au învățat și au luminat poporul de sub conducerea lor.

Așa preoții în unire cu învățătorii noștri au ținut o mulțime de prelegeri populare, în cari s'au dat sfaturi și povețe practice din ramii economiei, științii sociale și politice, igienă etc. Preoții și învățătorii au aranjat cu poporul cursuri de analfabeți, concerte, producțiuni teatrale, sezători literare, expoziții și alte lucruri de acest fel. Prin toate aceste s'a deșteptat și luminat foarte mult poporul nostru.

La sfatul, indemnul și stăruința continuă a preoților și învățătorilor noștri s'au ridicat prin comunele noastre edificii școlare corăspunzătoare, biserici pompoase, case parohiale și docentale frumoase. Câtă muncă, și jertfe nu s'au adus din partea preoților și învățătorilor noștri la ridicarea acelor superedificate, mai ales, că comunele noastre bisericesti în genere erau mici și sărace.

Tot la sfatul și indemnul preoților și învățătorilor noștri, poporul și-a înființat grânare și fonduri școlare din cari s'au plătit învățătorii și și-au acoperit trebuințele școlii. Sub conducerea preoților și învățătorilor noștri s'au înființat reuniuni de cântări, reuniuni de cetit, reuniuni de femei pentru împodobirea sfințelor biserici, reuniuni de înmormântare, reuniuni de pompieri, reuniuni pentru asigurarea vitelor, institute de bani etc. etc. Aceste reuniuni respective tovarășii au promovat mult cultura și bunăstarea morală-materială a poporului nostru.

(Va urma).

Să fie congres preoțesc!

Da, să fie! Și încă cât se poate mai în grabă! Nu știu, ce să zic?! De ce nu convoacă, încă de cu bună vreme, toți protopopii sinoade extraordinare, în cari frățește, sau dacă nu părințește, să discute odată tract de tract soartea preoției, și aceea bine precizată, la rândul său să fie prezentată ca într'o lumină congresului preoțesc?

A sosit ceasul, din care preoția are să iasă fericită ori nefericită pe veci. Dar s'o știm

odată aceasta! Și s'o știm cu toții! Că vai mulți preoți absolut fără vină au trebuit să sufere cele mai crâncene maltratări pentru cele 1600 fleaduri ungurești. Aceea ne e plata! Aceea — o formală batjocură.

De preot se vorbește că e păstor, numai cât durere, soartea lui vitregă îl ține departe de ceace îl numește sf. scriptură. Ce păstor e acela, când el are plată fixă anuală de 1600 cor., iar sluga lui 2400 cor.? Dar are lipsă și de cel puțin o servitoare cu plată de 2000 cor. Unde stau apoi căsenii, cari de nu vor spesa mai mult, dar baremi cât la o servitoare și lor li-s'ar coveni. Acum dar 6 de casă 12.000 cor., doi servitori 2400 cor. Și cât e plata preoțească? De aci fiecare își poate inchipui ce viață plăcută a trăit un preot și mai ales în acești 4 ani, dar putem și 5 fără exagerare.

Unde e apoi viptul, încălzitul, luminatul și alte spese neprevăzute, cari sigur încă lovesc cifra de 10.000 cor. anual? Să mai vorbesc de cvincvenal? 200 cor. pe an nu ar merita nici amintite pe hârtie. Să vorbesc de ajutoarele extraordinare? N'am văzut din ele până acum nici 80%.

Deci pe dreptul m'a atins până la lacrimi observarea, nu știu cum ași numi-o, — a unei fețe destul de distinse bisericesti, la întrebarea, dacă ni-se va mai ușura soartea, că: „Da, veți primi o plată — cred eu — destul de frumoasă și ce lucru aveți? Dumineca și în sărbători la biserică și de aci încolo sunteți liberi.“ Am putea dar să mergem chiar și la coasă ori la secere cu ziua pentru bani. Sărac popă românesc, că între mari domni te pun chiar ai tăi! De altcum se vorbește, că el stă într'un rang cu domnul primpretore. Numai cât titlul fără pițulă, face atâtea cât ai zice, că sluga e în același rang cu domnul său. Deci să ne întoarcem la sf. scriptură și să spunem tare, că: „Vrednic este lucrătorul de plata sa!“

Ori dacă credința e, că preotul numai bate muștele, atunci de ce-i pun după cap atâtea ani de școală? Eu cred, că rugăciunile acele din liturghie după o bună iastruare le-ar ști recita și unul cu 4 norme. Și atunci ăștia i-ar corespunde plata de 1600 cor. Altcum să fie iertat, dar nu e plătit nici cu cei 6000 lei din „Unirea“ Nr. 46.

Deci cât mai îngrabă să se limpezească lucrul în adunările sinodale protopopești, și apoi fără multă trăgănare la congresul preoțesc în Cluj!

„Sluga“.

Reforma agrară în Bucovina.

In Bucovina chestia reformei agrare e într'un stadiu mai înaintat ca la noi. S'a conchemat o comisie de anchetare, care s'a și apucat deja de lucru. Pentru interesul deosebit ce-l au debaterile acestei comisii, le publicăm după „Clasul Bucovinei“.

I. Ș dință a comisunii pentru reforma agrară.

În 3 Martie c. s'a deschis de către dl ministru-delegat Flondor, la orele 4 și jumătate după masă, în sala de ședințe a Dietei Țării, prima ședință a comisunii instituite pentru elaborarea unui proiect de reformă agrară.

Au asistat și I. P. S. Mitropolitul Repta și dl General Zadic. În galerie — nimeni.

Secretarul-șef de serviciu dela agricultură dl Dr. V. Marcu citește un proiect de reformă „oficial“, ale cărui principii generale se rezumă în 6 capitole.

Dl Dr. Fl. Lupu pe lângă unele chestiuni de amănunt critică punctul din proiect relativ la moșia țărănească din care, spune dl Lupu, cel mult două făci ar trebui declarate pământ indivizibil și inalienabil. Cere realizarea grabnică a reformei. Pentru a aduce noi idei în discuție, care să permită să dea proiectului toată amploarea unui proiect, care să corespundă într'adevăr spiritului timpului și nevoilor reale ale țărănimii, dl Dr. Aurel Morariu, ia cuvântul în numele grupării din jurul ziarului „Glasul Bucovinei“. E banal să mai repet, că din ciocnirea ideilor iese adevărul luminos. Dar vezi — alții cred altfel. Dl ministru delegat, chiar la începutul expunerilor dlui Morariu, declară, că nu admite nici o discuție în afară de cadrul ideilor cuprins în proiectul Administrației „sacro-sancte“ și-i suprimă cuvântul.

Dl prof. Grecu tot din gruparea dela „Clasul Bucovinei“ cere ca reforma să fie discutată sub toate aspectele. Proiectul să fie clar, concis, fără echivocuri, iar reforma să fie inspirată de un spirit larg democrat și radical. Critică lipsa de inițiativă a Administrației țării, care, deși problema aceasta se agită de patru luni n'a adunat materialul statistic necesar, care să formeze baza discuțiilor, termină cu întrebarea: Ce va fi la primăvară?

Dl G. Grigorovici stabilește raportul ce există între doctrina socialistă și reforma

agrara. Critică proiectului Administrației țării, care „voiește să clădească o lume nouă cu elemente vechi”. Protestează în contra suprimării libertății cultivatului zicând: nu ne vom lăsa încătușați de clasa exploatare.

Vorbesc apoi frumos și cu multă înțelegere pentru problema dela ordinea zilei țării Boncheș, Axani și Cuciureanu, care precizează punctul de vedere al țărănilor în chestia reformei agrare. Resping acuzațiile ce se aduc de către cei interesați, acuzații, care tind să acrediteze ideea, că prin exproprierea mării proprietăți ar scădea puterea productivă a țării. Dl Cuciureanu amintește, că orașele și astăzi sunt alimentate de către țărani, cu toată lipsa, care stăpânește pretutindeni. Se miră, că în Bucovina nici un mare proprietar n'a urmat gestul sublim al M. S. Regelui, care, după cum se știe, a împărțit țărănilor toate moșiile Coroanei.

Dr. Oberländer crede, că problema agrară ar trebui privită din punctul de vedere mai mult al economiei naționale.

A doua ședință din 4 Martie.

Acceas sală de ședințe. Aceiași membri.

O descoperire nouă, care arată cât departe poate merge cinismul unor oameni din țara aceasta. Am avut până acuma Ovrei meseriași, ovrei neguțatori, ovrei bancheri, în sfârșit am avut ovrei în toate ramurile de activitate, unde se poate câștiga mult cu muncă puțină, dar Ovrei lucrători de pământ la noi în Bucovina n'am văzut. Și totuș au fost descoperiți de Dr. Bileck și Dr. Schäfler... într-o statistică scrisă în limba ebraică, cu tendințe cunoscute. Ei sunt modești în cererile lor, foarte modești. Iată ce vor. Toți Ovrii fără lucru dela orașe să fie improprietăriți. Să nu uităm, că 95%, a populației ovreești din Bucovina nu s'a rostit încă pentru unirea cu România.

Marii proprietari ovrei Fischer și Weisglas aduc în contra expropriării aceleași argumente scoase din clișee învechite, pe care le-am auzit și aiurea.

Dl prof. Filaret Dobos, din partea „Glasului Bucovinei” arată, că reforma agrară este numai un aspect al unui întreg complex de reforme economice, care tind la stabilirea unui echilibru social și economic. Cere ca și feciorii mai în vârstă să capete pământ.

Crede, că imășurile comunale ar trebui să rămână și mai departe moșie obștească a comunei, cum au fost până acuma.

Părintele Tofan pledează în contra improprietății Ovriilor. Polemizează cu dr. Schäfler, dovedind falsitatea datelor cuprinse în statistica ovreească.

Ședința se ridică la orele 8. („Gl. Bucovinei).

Igiena copiilor.

— Indrumări pentru mame cum să-și îngrijească copiii noi născuți —

de

Dr. V. Hâncu
medic ahtidicezan, profesor de igienă.

Mortalitatea mare a noilor născuți, mai ales dela naștere și până la vârsta de 1 an — un an și jumătate, atât la orașe cât și mai ales la sate, a atras atenția lumii medicale.

Iar statisticele mai mult sau mai puțin exacte de numărul mare al mortalității noilor născuți, au pus pe gânduri pe unii medici, cari în dorul de a afla adevărata cauză a acestor mortalități au început a se interesa mai deaproape de soarta micilor sugaci. Astfel, că prin sfaturi bune — scrieri — și prin diferite broșuri au pus la îndemâna fiecărui voitor de bine, un isvor, bogat de îndrumări sănătoase, prin cari ne arată, ce trebuie să facem, ca să ferim pe micii nostri copilași de a se îmbolnăvi și a muri.

Ne arată prin exemple cauzele atâtor boale omoritoare, de cari ferindu-ne, ușor vom putea scăpa cu vieață pe micul sugaciu.

Ne pun la dispoziție o igienă bogată, plină de sfaturi bune și folositoare pe care bunele mame urmându-le, își vor scăpa cu siguranță copilașii lor dela o moarte sigură. De acest dar împins și subsemnatul și mai ales îndemnat la prelucrarea acestei broșuri de Reverendissimul și neobositul canonic Gavrilă Pop, încă în 1914 m'am hotărit să pun la dispoziția publicului aceasta modestă cărticică, în care familia și în special mamele vor găsi sfaturi foarte folositoare pentru dânsule și în special pentru copilașii lor.

Orice femeie rămasă însărcinată prezintă oare cari semne, după cari mai mult sau mai puțin să poate deduce, că e împovorată. Aceste semne pot fi:

greață, vărsături mai ales dimineața, schimbarea caracterului, dese ori nervoasă, sau dacă e nervoasă devine blândă, unele poște pentru unele lucruri, oprirea regulilor menstruației etc. Niciodată însă și nimenea nu va putea spune cu siguranță, că cutare sau cutare femeie e împovorată, decât numai dela a 4-a și jumătate lună în sus. Atunci, când fătului i-se aud bătăile inimii și când i-se aude suflul, deci după acestea trei semne și pe lângă altele ce se vor mai expune să va putea spune cu siguranță, că cutare sau cutare, femeie e însărcinată.

Orice femeie va purta fătul în sinul său 9 luni sau dela 270—280 de zile.

Unele femei, când sunt însărcinate, prezintă oarecari manifestări particulare, așa, bună oară, unele au o greață atât de mare că toată ziua varsă. Altele au o durere de cap mare, altele să petează pe față; Altele au poște diferite etc.

În asemenea cazuri să recomandă sfatul medicului în totdeauna.

Nașterea fiind un act important și de multe ori împreună cu pericole mari — femeia trebuie încă înainte de termin să observe oare cari reguli: oasele basenului să fie bine conformate, să nu fi suferit de boală de oase, cari prin diformare ar putea să strămteze basenul, fapt ce ar îngreună facerea și ar putea pune pe mamă în pericol. Aici sfatul unui medic e neapărat.

Mai departe organele nașterii trebuie să fie normale și — ca mai important — poziția copilului la naștere să fie bună, adică: sau cu capul sau cu picioarele înainte — ceicalalte poziții sunt în totdeauna periculoase. O moașă bună în asemenea cazuri va putea și în totdeauna prezentația și dacă e, sau nu, lipsă de ajutorul medical. De multe ori rădă femeii în timpul sarcinii e atât de mare, încât medicul e silit să provoace avort. Avortul însă atât cel făcut de moașă sau medic, cât și avortul fără voie, sunt foarte periculoase lăsând urme adânci în sănătatea femeii.

(Va urmă.)

Informațiuni.

* **M. S. Regina României** Vineri în 23 Februarie la ora 11 jum. dim., a fost la ministerul de războiu spre a face o vizită dlui Clemenceau. Un detașament din reg. 11 de infanterie, înșirată în curtea ministerului, a dat onorurile militare iar muzica gărzii republicane a cântat imnul național român. Suverana a fost primită la intrare de generalul Mordacq, șeful cabinetului militar al președintelui consiliului. După ce s'a întreținut cu d. Clemenceau, M. S. Regina condusă până la trăsura de d. președinte al consiliului, a plecat salutată în aclamațiunile unui public foarte numeros adunat în fața ministerului. «Viitorul».

* **Coreana sf. Ștefan**, în urma ordinului guvernului maghiar, a fost depusă pentru totdeauna în muzeul național maghiar spre păstrare.

* **Delegația basarabeană** la conferința de pace din Paris e reprezentată prin Dnii G. Pelivan, director de justiție și I. Cordurache, secretar de legație în ministerul de externe.

* **Intre Fetești și Cernavoda**, s'a proiectat construirea unui pod de fier peste Dunăre. Podul va avea o linie ferată dublă. Va costa circa 80—100 milioane. Va fi terminat în 18—24 luni.

* **La Iași** a fost suspendat profesorul universitar Dl Virgil Arion, pentru crima contra siguranței Statului.

* **Universitarii cehi** au ținut în piața Venzel o întrunire publică. Au protestat energic în contra atrocităților și contra barbarismului maghiar executat față de Români de pe teritoriul neocupat.

* **Wilson**, întrun discurs ținut cu privire la Liga națiunilor, a declarat că nu se va reîntoarce din Europa până ce nu va sfârși bine misiunea ce ia încredințat-o America. El va stabili o pace permanentă pentru toată lumea și numai după aceea se va reîntoarce acasă.

* **La Pireu** e depozitată un mare cvant de marfă pentru orașele Constanța și Galați. Orașele au și trimis deja un vapor românesc pentru transportarea acasă a mărfurilor aflătoare acolo.

* **În Berlin**, numărul morților din ultimele încercări trece peste 400. Intre ei sunt mulți civili.

* **La Blaj** probabil în 15 Iunie se vor începe cursurile de profesori pentru școlile secundare. — Condițiunile pentru admitere se vor publica în zilele următoare.

Subscrieți la împrumutul național.

Să subscriem cu mic cu mare. O facem pentru noi, pentru statul nostru românesc. Acest împrumut este una dintre cele mai favorabile modalități pentru lichidarea numărării de coroane, probabil și ultima modalitate favora-

bilă. Cine nu se folosește de această ocaziune favorabilă, nu va mai putea avea nici un pretext de reproș la adresa Consiliului dirigent în privința lichidării coroanelor.

Să subscriem eu toți... căci subscriem pentru noi.

* **La București** în memoria repausatei Regine Elisabeta s'a oficiat în catedrala mitropolitană o slujbă religioasă. S'au împlinit 3 ani dela moartea ei. La serviciul divin au luat parte M. Sa Regele Ferdinand, îmbrăcat în ținută de amiral și prințul moștenitor Carol, apoi Dnii miniștri. — Slujba religioasă a oficiat-o arhierul Platon Ciosu, vicarul mitropolitan.

* **Cursuri de l. română** se vor ține pentru profesorii streini sași și unguri, cari vor preda l. română în școlile secundare confesionale streine.

* **Guvernul Ungar** a primit o energică somațiune dela mareșalul Foch. Acesta cere ca guvernul ungar să respecte armistițiul și să înceteze atacurile și crimele din Ardeal.

* **În România** a sosit vaporul american «West Zeda» aducând 9234 tone făină, ce se va descărca în porturile Braila, Galați și Constanța.

* **Din Bohemia** vor sosi în curând uneltele și mașinile cu aburi comandate pentru lipsele agricole, de ministerul de domenii din București.

* **Șeful resortului de ocrotire** din Sibiu, Dl Flueraș a plecat la Paris. În absență îl substituie Dl Jumanca.

* **Guvernul Statelor-Unite** din America de nord au trimis pentru aprovizionarea statului Ceho-Slovac, 6000 tone grâu, 1000 tone lapte și 5000 tone de unsoare. Aceste transporturi sunt sosite deja în Triest.

* **Din Anglia** au fost transportate în România 210 tone de diverse coloniale.

* **Guvernul francez** s'a îngrijit de subvenție satisfăcătoare pentru populația refugiată, carea nu se poate reîntoarce încă la caminul său.

* **În Chiev** a fost omorât de bolșeviști, marele scriitor Leonida Andriev.

Cerem

de urgență adresa pretesei văduve de 50 ani, care a publicat 3 anunțuri în ziarul nostru.

I-se ofere mai multe posturi de conducătoare de casă la preoți.

3-3

MAI NOU.

La greva funcționarilor de tren. CIRCULARĂ.

Fiind informat, că cu începerea dela 15 Martie 1919 st. n. funcționarii dela căile ferate transilvănene au intențiunea de a se pune în grevă, — se aduce la cunoștință tuturor acestor funcționari, că potrivit ordinului M. C. G. vor fi ridicați cu toată familia lor în timp de 24 ore dela declararea grevei și trecuți peste linia de demarcație din nordul Transilvaniei prin punctele de debarcare, ce se vor fixa de M. C. G. — că nu vor avea voie a lua cu ei de cât geamantanul.

Ungurii au internat pe mama dlui Maniu.

Cluj, 12 Martie.

Doamna văd. Clara Maniu n. Coroianu, cu domiciliul în satul Bădăcini, județul Sălajului, unde locuiește cu o fată și o nepoată, a fost deținută de Unguri, după ciocnirea dela Zălau, escortată cu toată familia sa la Șimleul-Silvaniei și internată. Se crede, că va fi dusă în interiorul țării ungurești. Știrea a produs pretutindenea adâncă indignare.

(„Patria“).

REGATUL ROMÂNIEI MINISTERUL DE FINANȚE

DATORIA PUBLICĂ

Imprumutul național 5% în bonuri de tezaur din 1919
emis prin Consiliul Dirigent, resortul finanțelor, Sibiu

PROSPECT

În virtutea decretului-lege din Ianuarie 1919,
Consiliul Dirigent, resortul finanțelor emite bonuri de tezaur
5% 1919, garantate de Statul Român.

Acest împrumut cu bonuri de tezaur are de scop a subveni cheltuelilor necesare pentru noua organizare a funcțiilor de stat din teritoriile Transilvaniei, Banatului și părților ungurene, unite cu Regatul României.

Imprumutul va fi emis în bonuri de tezaur la purtător, de
200, 500, 1000, 5000 și 10.000 în coroane austro-ungare.

Bonurile de tezaur vor purta în faximile semnăturile Ministrului de
Finanțe al Guvernului Regal Român, a Șefului Resortului finanțelor din
Consiliul Dirigent, a Cassierului și o semnătură manuscrisă de control.

Acest împrumut va fi scutit pentru totdeauna de ori ce impozit
prezent sau viitor.

Bonurile de tezaur vor fi primite pe valoarea lor nominală ca garanții
și cauziuni la toate casele publice. Cupoanele scăzute vor fi primite la
aceleaș case drept numerar.

Bonurile de tezaur vor putea fi lombardate (depușe în gaj) la casele
publice (cassierile instituțiilor de stat) până la 50% a valorii nominale
și cu o dobândă de 4% anual.

Bonurile de tezaur vor fi primite pe valoarea lor nominală în plata
pământurilor parcelate, conform proiectatei reforme agrare.

Bonurile de tezaur vor purta o dobândă de 5% la capitalul
nominal, în care scop ele sunt însoțite de opt cupoane de do-
bânzi semestrale pentru patru ani.

Primul cupon poartă scadența 1 August 1919.

Statul Român va rambursă aceste bonuri de tezaur la 1 Fe-
bruarie 1923 în lei, pe paritatea ce se va stabili între lei și co-
roane. Se garantează însă detentorilor de bonuri pentru 100 de
coroane nominale, minimum cincizeci de lei.

Statul Român își rezervă dreptul a denunța acest împrumut în între-
gime sau parțial înainte de termenul fixat și în urma unei publicațiuni
speciale pri «Monitorul Oficial» cu șase luni de zile înainte data fixată
pentru chemarea la rambursare. În acest caz valoarea cupoanelor, ce vor
lipsi, se va deduce din valoarea nominală a bonurilor de tezaur.

Bonurile de tezaur neprezentate la rambursare, se prescriu după
trecere de 30 de ani, iar cupoanele scăzute și neprezentate la plată se
prescriu după 5 ani dela data scadenței lor.

Subscrierile la acest împrumut vor fi reductibile.

În lozul bonurilor de tezaur pierdute, distruse, sau furate, se vor
liberă proprietarului duplicate în conformitate cu legea decretată cu Nr.
3386 din 15 Noiembrie 1918. Cunoștință de dispozițiunea acestei legi se poate
lua la locurile de plată.

Condițiunile de subscriere.

În baza prospectului de emisiune, subscrierea la împrumutul
cu bonuri de tezaur de 5% din 1919 se va începe în ziua de
1 Martie st. n. 1919.

Subscrierea se va face:

- la băncile românești,
- la băncile săsești,
- la perceptorate,
- la direcțiunile financiare,
- la prefecturi și preturi,
- la alte instituțiuni și particulari, provăzuți cu
autorizație specială din partea Consiliului
Dirigent, Resortul Finanțelor, Sibiu.

(39) 9 - 12.

Prețul de subscriere este fixat al-pari, adică una sută
coroane pentru fiecare sută coroane nominal, care se va vărsa
integral la subscriere. Se observă, că drept plată se vor admite
numai astfel de bancnote emise de Banca austro-ungară, cari
sunt datate de mai înainte, sau inclusive 1 Octombrie st. n. 1918.

Subscrierile se vor putea face și în lei, pe paritatea de
2 coroane 1 leu.

Consiliul Dirigent, cu un anunț prealabil de cel puțin 5 zile, publicat
în ziare, are dreptul să închidă subscrierea, când va voi.

Consiliul Dirigent, Resortul Finanțelor își rezervă dreptul să stabi-
lească rezultatul subscrierilor, reducându-le la suma, ce o va crede nece-
sară trebuințelor sale.

Subscriitorului i-se va liberă o chitanță, constatând subscrierea și
efectuarea vărsământului.

Subscrierile se vor face pe contrachitanța plătirilor, la
locurile de subscrițiune.

Bonurile de tezaur definitive împreună cu opt cupoane de
dobânzi semestrale se vor eliberă cel mai târziu la 1 Iulie
st. n. 1919.

Consiliul Dirigent, Resortul Finanțelor.

Șeful Resortului: Dr. AUREL VLAD m. p.

Proprietar și Editor:

Consiliul Național Român din Blaj.

Director: ALEXANDRU CIURA.

Redactor: Ovidiu Hulea.